

Beskæftigelsesudvalget 2017-18
EUU Alm.del endeligt svar på spørgsmål 274
Offentligt

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

1. marts 2018

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 6. februar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 274 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet af ikke-medlem af udvalget (MFU) Susanne Eilersen (DF).

J.nr. 18/02094

Spørgsmål nr. 274:

”Ministeren bedes redegøre for reglerne for efterlønnere, der tager længerevarende ophold i udlandet. Er det korrekt, at der er forskel på, om vedkommende opholder sig i et EU land, eller i lande udenfor EU, og vil ministeren begrunde hvorfor?”

Svar:

Jeg kan oplyse, at efterlønsordningen er en dansk tilbagetrækningsordning, hvor retten til efterløn er betinget af et langvarigt medlemskab af en dansk a-kasse og indbetaling af et særskilt efterlønsbidrag. Som udgangspunkt er der krav om 30 års medlemskab og betaling af efterlønsbidrag.

Under visse betingelser kan forsikringsperioder fra et andet EØS-land eller Schweiz sidestilles med medlemskab af en a-kasse med op til halvdelen af den nødvendige periode. Det er i den forbindelse en betingelse, at efterlønsbidragene for perioden efterbetales. Jeg bemærker, at dette følger af danske regler og ikke EU-regler.

Derudover er det blandt andet også en betingelse for ret til efterløn, at man opfylder kravet for ret til dagpenge ved ledighed. Det indebærer, at man skal opfylde et indkomstkrav på 228.348 kr. eller et beskæftigelseskrav på 1.924 løntimer inden for de seneste 3 år.

Med andre ord skal man have en langvarig og aktuel tilknytning til det danske arbejdsmarked for at kunne få ret til efterløn.

Når man er overgået til efterløn er det korrekt, at der er forskel på, om en efterlønsmodtager tager længerevarende ophold i lande *inden for* eller *uden for* EØS-området, Færøerne, Grønland og Schweiz. EØS-området er EU-landene samt Norge, Island og Liechtenstein.

En efterlønsmodtager kan højst få udbetalt efterløn i sammenlagt 3 måneder inden for et kalenderår under ophold i lande *uden for* EU/EØS-området og Schweiz. Hvis opholdet er umiddelbart op til et årsskifte, kan efterlønnen dog udbetales for en længere periode, dog højst 6 måneder. Det er en betingelse, at efterlønsmodtageren bevarer sin faste bopæl inden for EØS-området, Færøerne, Grønland og Schweiz.

En efterlønsmodtager kan derimod tage ophold i lande *inden for* EØS-området, Færøerne, Grønland og Schweiz i hele efterlønsperioden, uden at det har betydning for efterlønnen.

Indtil den 1. juli 2000 gav efterlønsreglerne ikke mulighed for at modtage efterløn under længerevarende ophold uden for Danmark. Det vil sige, at en efterlønsmodtager ikke kunne opholde i udlandet i mere end 3 måneder pr. kalenderår, herunder i lande, som var omfattet af EØS-området. Ophold på Færøerne og i Grønland var også omfattet af begrænsningen.

Ved lov nr. 397 af 31. maj 2000 blev begrænsningen ophævet i forhold til lande, som var omfattet af EØS-området. Ændringerne skete på grundlag af en henvendelse fra EU-Kommissionen.

I forbindelse med behandlingen af lovforslaget gav man tilsagn om at ville undersøge mulighederne for en ændring af bopælskravet for Færøerne og Grønland. Dette skete ved lov nr. 278 af 25. april 2001, som trådte i kraft den 1. juni 2001.

Efterlønsordningen er nu direkte omfattet af forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og er eksportabel til lande inden for EØS-området og Schweiz. Forordningen trådte i kraft den 1. maj 2010.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen